

Metamorfoza unei cărți

Felix

Citești în mine, Doamne, ca-ntr-o carte
Căci înainte-Ți nu-i nimic ascuns,
De ochiul Tău nimic nu-i prea departe
Și nici măcar vreun ciob de gânduri sparte
Nu poate-avea taine de nepătruns.

Mă răsfoiești cu interes, Părinte,
Pe care nu vrei să-l disimulezi,
Dar când găsești greșeli printre cuvinte
Sau intriga din carte-i prea fierbinte,
Te văd cum, lecturând, Te întristezi.

Nu-s, Doamne, tocmai cartea potrivită
Pentru lectura care Ți-o dorești,
Dar corectată și retipărită
Această carte poate fi primită
Pe rafturi în biblioteci cerești.

Rescrie, Doamne, frazele greșite,
Refă capitole întregi, sau părți,
Dându-le alte titluri, inedite,
Dar vreau să figurez la "favorite"
Pe lista Ta cu numeroase cărți.

Citești în mine ca-ntr-o carte, Tată,
Și urmărești cu degetul pe rând;
Când vezi greșeli le strângi într-o erată
Să fiu o carte bună, corectată,
Sfințit de Tine-n faptă și în gând.

Citești ca într-o carte, Doamne-n mine,
O carte ce-n iubire renăscu
Scrișă cu pana dragostei divine;
Citești în mine, Doamne, despre Tine
Căci personajul principal ești Tu.

Simion Felix Marțian